

En af vore høfreste Digtere sammenlig-
nede forleden Sjælen og Legemet med et Gulds-
æble, der hviler i en Sølvstaa; jeg skal ikke
her tale om, hvad man kunde ønske, der skulde
foretages med Æblet, men det er min fuld-
komne Overbeviisning, og det tillader jeg mig
at lægge det høitærede Thing paa Sinde, at
hvis dette Lovudkast bliver ophøiet til Lov, vil
i Fremtiden det danske Æble komme til at ligge
i et Bløkar.

Sammerich: Jeg har, dengang denne
Gymnastiklag forrige Gang var paa Tale, reist
mig imod den, og jeg vil atter gjøre det, nagtet
jeg derved maaskee vil udsætte mig for at komme
til at trætte det ærede Things Opmærksomhed,
men jeg anseer Sagen for at være saa vigtig,
at man bør udtale sin Mening derom med Be-
stemthed. Jeg kan i Meget henholde mig til,
hvad den ærede sidste Taler, som nu satte sig,
udtalte om denne Sag og lagde Thinget paa
Hjerte. Jeg anseer det for nødvendigt for
ethvert frit Folk, at det sørger saavel for Lan-
dens som for Legemets Uddannelse, og jeg kan
aldeles tiltræde, hvad den ærede sidste Taler
sagde om det Forhold, hvori Legemets Uddan-
nelse staaer til Landens, saaledes at virkelig,
hvor et Menneffe ikke har Legemet i sin Magt,
der kan han, idetmindste i mange Tilfælde, ikke
udfolde sin hele Landskraft. Det var en Grund-
sætning, som hylbedes af vore Fædre, de vare
gjennemtrængte deraf, at det var et frit Folks
Pligt haade at udvikle Landen og Legemet;
vore Fædre fik derfor en fuldstændig militair
Opdragelse; og ligesaa stor Priis som de satte
paa den, der udmærkede sig som Skjald eller som
Lovgiver, ligesaa stor Priis satte de paa den,
der udmærkede sig ved at sægte godt, brydes
og svømme godt, roe godt og ved andre gymnastiske
Øvelser. Saaledes er det endnu Tilfældet
paa mange Steder, hvor man veed, hvad der
sømmer sig en fri Mand, og jeg kan i saa
Henseende tage min Tilflugt til, hvad den sidste
Taler har anført om Forholdene i Sverrig, i
Frankrig, ligesom ogsaa i England. Jeg vil
minde om, at med den nye Følelse, som er
vaagnet hos Englenderne, for at væрге deres
Land, er der ogsaa paany vaft Sands for det
Gymnastiske, ligesom jeg ogsaa skal omtale, at

Schweitzerne jo længe have udmærket sig ved
at lægge sær Vægt paa disse Legemsøvelsers
Betydning; Tydskerne have jo i den senere Tid
deres Turnvæsen, som er i stadig Fremgang;
vi ere altsaa omringede af Folk, der see hvad
Betydning det har, at Legemet udvikles. Men
ligeoverfor dette hersker hos os en Stemning, som
jeg ikke kan kalde andet end sørgelig. Vi have ny-
lig staaet i en heftig Kamp, en Kamp paa Liv
og Død med vore Fjender, hvor det saare ofte
gjaldt om, at Enhver havde sit Legeme ret i
sin Magt, og man skulde dog troe, at det saa
var bleven klart for Folk, hvilken Betydning
det har at have sit Legeme fuldkommen i sin
Magt og være Herre over det. Vi boe i et
Land, der ikke synderligt understøtter legemlig
Øvelse, vi boe paa flade Sletter; det er ikke
som i Bjerglande, hvor man kan sige: lad Le-
gemsfærdigheden komme af sig selv; og dog seer
man, at et Bjergfolk som Schweitzerne gjøre Meget
for at udvikle Legemet, men vi, som boe paa
Sletter, hvor Musflerne ikke øves synderligt i
Byielighed, skulle fortrinnsviis fremfor dem have
en saadan Legemsøvelse. Hvorledes seer vor
Almues opvøgende Ungdom ud? Hvor kluntet
bevæger den sig ikke frem; er det ikke en Græ-
grelse at see, at den neppe gider trække det ene
Been efter det andet? Alt dette have vi dag-
lig for Øie, og alligevel hersker der en saadan
Misstemning med Hensyn til den legemlige
Øvelse; den er saa almindelig udbredt, nær-
mest paa Landet; den understøttes af Almuen
og ligesaa fuldt af Embedsstanden; ja, denne
Stand tør maaskee i Særdeleshed dele Skyl-
den for, at Misstemningen har udbredt sig til
Almuen. Og nu ville vi bruge den nye Fri-
hed, vi have faaet, til at blive fri for at udvikle
vort Legeme; nu foreligger her Adresser og et
Forflag til, at vi skulle afflasse den gymnastiske
Øvelse. Forflaget er vistnok, det indrømmer
jeg ligesom den foregaaende ærede Taler, stillet
i den bedste Hensigt. Det synes temmelig
mildt affattet, men naar vi ville see nøiere paa
det, er det dog saaledes affattet, at det ret
grundig vil ødelægge Gymnastikunderviisningen.
Der staaer vel i Forflaget kun, at for en Tid
kan den sættes i Bero, men naar vi see, hvad
Følgen vil blive af, at man sætter den en Tid
i Bero — hvilket den ærede Forlagsstiller selv